

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7153/2024
25.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле Ветеринарске станице „Лозница“ д.о.о. са седиштем у Лозници, чији је пуномоћник Слободан Каитовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства привреде, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5636/23 од 08.11.2023. године, у седници одржаној 25.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5636/23 од 08.11.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5636/23 од 08.11.2023. године.

Образложење

Пресудом првог основног суда у Београду П 59366/21 од 30.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиле да се обавезе тужена да тужиљи на име накнаде штете плати износ од 2.836.312,16 динара са каматом од 02.07.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужила да туженој на име трошкова поступка исплати износ од 62.250,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5636/23 од 08.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености и основаности ревизије тужиле на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Правноснажном пресудом одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиле за накнаду материјалне штете применом члана 35. став 2. Устава Републике Србије, члана 185. став 1. и члан 182. став 1. Закона о облигационим односима и члана 1. Закона о приватизацији, са образложењем да раскидом уговора од 30.09.2008. године Агенција за приватизацију није поступала незаконито или неправилно, с обзиром да је утврђено да је због неиспуњења уговорних обавеза од стране купца, Агенција за приватизацију у складу са чланом 9. тачка 1.3, као и у складу са чланом 41.а Закона о приватизацији, пошто купац капитала није испунио своје уговорне обавезе у погледу инвестирања у субјект приватизације, раскинула тај уговор. Имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своју одлуке, то по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, с обзиром на то да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права.

Са напред наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Тужба ради накнаде материјалне штете поднета је 29.01.2021. године, а вредност предмета спора је 2.836.312,16 динара.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром на то да вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да је ревизија тужиле недозвољена, са којих разлога је применом члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић